

Pál levele az Efeszoszban lévő szenteknek

Pál, Isten akaratából a Messiás Jézus kiküldöttje, a szenteknek, akik Efeszoszban vannak és hitelesen hűséges hívők¹ a Messiás Jézusban: Kegyelem nektek és béke Istentől, a mi Édesapánktól, és az Úrtól, a Messiás Jézustól!

Áldott az Isten és a mi Urunk, a Messiás Jézus Édesapja, aki megáldott minket minden szellemi áldásban, a mennyei tartományokban a Messiással; aszerint, ahogyan kiválasztott minket őbenne *már* a világrendszer alapjainak lefektetése előtt, *arra, hogy* mi szentek és szeplőtelenek legyünk az ő színe előtt *önzetlen* szeretetben; *miután* előre elhatározta, *hogy* minket fiaivá fogad a Messiás Jézus által önmagához, az ő akaratának jótetszése szerint: az ő kegyelme dicsőségének magasztalására! Ebben a *dicsőségben* kegyelmesen körbevett minket a Szeretettben; akiben miénk a váltságdíj általi felszabadulás az ő vére által, a bukások elengedése, az ő kegyelmének gazdagsága szerint. Ezt *a kegyelmet* bőségesen árasztotta ránk minden bölcsességben és *okos* értelemben, *miután* megismertette velünk az ő akaratának titkát az ő jótetszése szerint, amelyet célul tűzött ki magában az idők teljességének rendjére nézve: *hogy* egy fő alá szerkeszt mindent a Messiásban, ami a mennyekben és ami a földön *van*. *Igen*, őbenne, akiben örökösökké is lettünk téve, *miután* előre el lett felőlünk határozva – annak célkitűzése szerint, aki mindent az ő akaratának tanácsa szerint munkál –, *hogy* legyünk mi az ő dicsőségének magasztalására, akik *már* előre reménykedtünk a Messiásban.

Akiben ti is – *miután* hallottátok a valóigazság Kinyilatkoztatását, a ti megmenekülésetek Jóhírét, amelyben *miután* hittetek is – el lettetek látva biztonsági pecséttel az ígélet Szent Szellemével, aki a mi örökségünk foglalója, a tulajdonnak *a váltságdíjjal* történő felszabadítására, az ő dicsőségének magasztalására.

Emiatt én is, *miután* hallottam a nálatok *levő* hitről az Úr Jézusban, és az összes szent iránti *önzetlen* szeretetetekről, nem szűnök meg hálát adni értetek, *amikor* említést teszek rólatok az én imádságaimban, hogy a mi Urunk, a Messiás Jézus Istene, a dicsőséges Édesapa adja meg nektek a bölcsesség és lelepleződés Szellemét az ő pontos megismerésében, és a ti elmétek megvilágosodott szemeit, azért, *hogy* megtudjátok, mi az ő elhívásának reménysége, és mi az ő öröksége dicsőségének a gazdagsága a szentekben, és mi az Ő *csodás* erejének *mindent* túlszárnyaló nagysága ránk, a hívókra *nézve*, az ő erős uralkodói hatalmának működése szerint, amelyet működtetett a Messiásban, *amikor* feltámasztotta őt a halottak közül, és az ő jobbára ültette a mennyei tartományokban, felül minden fe-

¹ *Hitelesen hűséges hívők*: a görög πιστός (e: „pisztosz”) hármas jelentésű, hogy valaki ‘hiteles (megbízható), hűséges, és hívő’.

jedelemségen, hatalmasságon, *csodás* erőn és uraságon, és minden megnevezhető néven, nemcsak ebben a világekorszakban, hanem a készülődőben is: és mindent az ő lábai alá rendelt; és őt adta fölül minden fölé a kihívottak *összességének*, amely az ő Teste, a teljessége a „mindent mindenben Beteljesítőnek”.

Titeket is *beteljesít*, akik halottak voltatok az elbukások és a bűnök miatt, melyekben egykor jártatok ennek a világrendnek a korszaka szerint, a makacs meggyőzhetetlenség fiaiban most működő szellem légtére *feletti* hatalmasság fedelme szerint, akik között egykor mi is forgolódtunk mindnyájan, a mi hústestünk kívánságaiban, *amikor* a hústest és a gondolatok akaratát cselekedtük, és természet *szerint* a harag gyermekei voltunk, mint a többiek is. De az Isten, gazdag lévén irgalomban, az ő nagy *önzetlen* szeretete miatt, amellyel szeretett minket is, *akik* halottak voltunk az elbukásokban, együtt megelevenített a Messiással (kegyelemmel vagytok megmentve), és együtt támasztott fel és együtt ültetett a mennyei tartományokban a Messiás Jézusban: hogy megmutathassa az eljövendő korszakokban az ő kegyelmének *mindent* túlszárnyaló gazdagságát hozzánk *való* jóságában a Messiás Jézusban.

Mert a kegyelemmel vagytok megmentve, a hit által, és Istennek ez az ajándéka nem tőletek *van*, nem cselekedetekből, hogy senki ne dicsekedhessen. Mert az ő alkotásai vagyunk, a Messiás Jézusban *azokra* a jó cselekedetekre teremtve, amelyeket előre elkészített az Isten, hogy azokban járjunk.

Ezért emlékezzetek *arra*, hogy ti, az egykor hústestben *élő nem-zsidó* nemzetbeliek, akiket „körülmetéletlenségnek” hív a hústestben *élő*, kézzel csinált úgynevezett „körülmetéltség”: hogy ti abban az időben a Messiás nélkül voltatok, kizárva Izrael polgárjogából, az ígért szövetségeire *nézve* is idegenek, *elváró* reménységgel nem rendelkezők, és Isten nélküliek a világban. Most pedig a Messiás Jézusban ti, akik egykor távoliak voltatok, közeliakké lettetek a Messiás vére által.

Mert ő a mi békességünk, *aki* a két felet egyé tette, és az elkülönítés választófalát lerontotta, *aki* az ő hústestében eltörölte az ellenségeskedést, a dogmákban *megadott* parancsolatok törvényét: hogy a kettőt önmagában teremtsé egygyé, *egy addig ismeretlen* újfajta emberré (*ezzel* békességet szerezve); és *hogy* kibékítse a két felet az „Egy Testben” az Istennel a kereszttel által (*ezzel* megölve az ellenségeskedést önmagában). És *azzal*, *hogy* eljött, megbékélést hirdetett *Jóhírként* nektek, a távoliaknak, és a közelieknek, mivelhogy őáltala van bejárásunk, mindkét félnek, egy Szellemben az Édesapához.

Így tehát nem vagytok többé idegenek és jövevények, hanem a szentek polgártársai és az Isten háznépe, *akik* rá lettetek építve a kiküldöttek és az *isteni* szó-

vivők² alapjára; *miközben* a Sarokkő maga a Messiás Jézus, akiben az egész épület, *ahogy egyre inkább* egybe van szerkesztve, szent templommá növekedik az Úrban: akiben ti is együtt épültök az Isten lakhelyévé szellemben.

Ezért *vagyok* én, Pál a Messiás Jézus foglya értetek, nemzetbeliekért, ha ugyan hallottatok Isten kegyelmének intézéséről, amely nekem adatott irántatok: hogy lelepleződés útján ismertette meg velem a titkot, *pontosan úgy*, ahogy röviden előbb *már* megírtam. Ennek elolvasásából képesek vagytok felfogni az én megértésemet a Messiás titka felől, amely más nemzedékek idején még nem jutott az emberek fiainak tudomására úgy, ahogy most le lett leplezve az ő szent kiküldötteinek és szóvivőinek szellemben, *hogy* a nemzetbeliek örökostársak, és részestársai a Testnek, és részestársai az ő ígéreteinek a Messiás Jézusban a *Győzelmi* Jóhír által. Ennek lettem *közvetítő*-segédje az Isten kegyelmének ajándéka szerint, amely nekem adatott az ő *csodás* erejének működése szerint.

Nekem, minden szent *között* a legkisebbnek adatott meg ez a kegyelem, *hogy* a nemzetek között mint Jóhírt hirdethessem a Messiás kikutathatatlan gazdagságát, és *hogy* felvilágosítsak mindenkit *arról*, *hogy* kicsoda a *közös* részesedésünk *abban* a titokban, amely el volt rejtve öröktől fogva az Istenben, aki mindeneket teremtett a Messiás Jézus által: hogy ismeretessé lehessen most a fejedelemségeknek és a hatalmasságoknak a mennyei tartományokban a kihívottak *összességé* által az Isten sokszínű bölcsessége; *aszerint* az örök célkitűzés szerint, amelyet a Messiás Jézusban, a mi Urunkban valósított meg; akiben van a bátor kiállású szólásszabadságunk és a bizalommal *való* bejárásunk *Istenhez* az ő hite által. Kérlek tehát, ne csüggedjete el az értetek *viselt* nyomorúságaim miatt, amelyek a ti dicsőségeitekre vannak.

Ezért meghajtom az én térdeimet a mi Urunk, a Messiás Jézus Édesapja előtt – akiről neveznek minden nemzetséget mennyen és földön –, hogy adja meg nektek az ő dicsőségének gazdagsága szerint, *hogy* csodás erővel megerősödjete az ő Szelleme által a belső emberben, és *hogy* lakjon a Messiás a hit által a szívetekben, *ahogy a* szeretetben *már* meggyökereztetek és meg lettete alapozva *annak* *érdekében*, *hogy* így teljes erőtök legyen megragadni az összes szenttel együtt, *hogy* mi a szélesség, hosszúság, magasság és mélység, továbbá megismerni a Messiás *minden* ismeretet meghaladó szeretetét: *hogy így* beteljesedjete az Isten egész teljességéig.

Annak pedig, *aki* képes mindennél többet megtenni, mérhetetlenül többet annál, *amit* kérünk vagy gondolunk, a bennünk munkálkodó csodás erő szerint: neki *legyen* dicsőség a Messiás Jézusban kihívottak *összességében*, minden nemzedékre *nézve*, örökkön örökké! Ámen!

² Kiküldöttek és isteni szóvivők: A hagyományos fordításokban 'apostolok' és 'próféták'.

Kérlek tehát titeket, én, „az Úrban megkötözött fogoly”, hogy méltó módon járjatok ahhoz a meghíváshoz, amellyel meg lettetek hívva: teljes alázatossággal és szelídséggel, hosszútúréssel, *ahogy* elviselitek egymást szeretetben, *miközben* igyekeztek megtartani a Szellem egységét a békeesség kötelékében. Egy *a* Test és egy *a* Szellem, úgy, ahogyan hívva is lettetek a ti meghívásotok egyetlen *elváró* reménységében. Egy *az* Úr, egy *a* hit, egy *a* bemerítés, egy az Istene és Édesapja mindenkinek, aki mindenek felett *van*, mindeneken keresztül és mindegyikőtökben.

Közülünk pedig egyenként mindenkinek a Messiás ajándékának mértéke szerint adatott a kegyelem. Emiatt mondja: „*Miután* felment a magasságba, foglyul ejtette *a* fogságot, és adományokat adott az embereknek.” Az pedig, *hogy* „felment”, mit *jelent*, ha nem *azt*, hogy le is ment először a föld alsóbb részeibe? Aki lement, ugyanaz, aki fel is ment, feljebb mind a mennyeknél, *azért*, hogy mindeket betöltsön.

És ő adta a kiküldötteket, meg a szóvivőket, meg a Jóhírt hirdetőket, meg a juhászokat és tanítókat: a szenteknek a Messiás Teste felépítésére *végzett* segédkezés munkájára *való* felkészítéséhez, amíg mindnyájan megérkezünk a hitnek és az Isten Fia megismerésének az egységére, a *hiánytalanul* tökéletes férfiúságra, a Messiás teljességét *elért* felnőttkor mértékére: hogy ne lehessünk többé kiskorúak, *akik* ide-oda vetődnek és sodródnak a tanításnak mindenféle szelétől, a tévelygésre csábításban ügyeskedő emberek bűvészkedésében; ehelyett *azzal*, *hogy* a valóigazságot szóljuk *önzetlen* szeretetben, felnőhessünk őhozzá mindenben, aki a fej, a Messiás: akiből az egész Test, *ahogyan* egyre szorosabban összeilleszkedik és összenő a hozzájárulás minden ízülete által, minden egyes tag arányos közreműködése mentén: a Testnek a növekedését végzi *a* maga felépítésére szeretetben.

Azt mondom tehát, és tanúskodom az Úrban, *hogy* ti többé ne járjatok úgy, ahogy a többi nemzetbeliek is járnak az ő elméjük hiábavalóságában, *mivel* gondolkodásukban *már* elsötétedtek, *ahogy* el vannak idegenítve az Isten életétől a tudatlanság miatt, amely az ő szívük keménysége miatt van bennük; akik *miután* *már* elérzékenyedtek, átadták magukat a *féktelen* kicsapongásnak, minden tisztatlanság nyereségvágyból *való* úzésére.

Ti azonban nem így tanultátok a Messiást, ha ugyan őt hallottátok és őbenne lettetek tanítva, úgy, *amint* van *a* valóigazság Jézusban: *hogy* le *kell* vetnetek a korábbi életvitel szerinti³ régi embert, aki meg van romolva a csalás kívánságai szerint; ugyanakkor meg *kell* újulnotok a ti elmétek szellemével és fel *kell* öltöznötök

³ Szerint(i): a mondatban háromszor fordul elő; vmihez/vkihez való igazodást, követést, kapcsolódást, összefüggést, összhangot jelöl.

az új embert, aki Isten szerint lett teremtve a valóigazság igazságosságában és szentségében.

Ezért, *miután* levetettétek a hazugságot, szóljatok valóigazságot, ki-ki az ő legközelebbi *embertársával*, mert egymás tagjai vagyunk. „Lehessen haragra ingerelni, és ne kövessetek el bűnt”: a nap le ne menjen a ti ingerültségeteken, a Szétdobálónak se adjatok helyet! A lopó többé ne lopjon, hanem inkább fáradozzék, *ahogy* munkálja a jót az ő kezeivel, hogy legyen *mit* megosztania a szükségben levővel! Semmiféle rothadt beszéd a ti szátokból ki ne jöjjön, csak ha valami jó a szükséges felépítés céljára, hogy kegyelmet adhasson a hallgatóknak! És meg ne szomorítsátok az Isten Szent Szellemét, akiben el lettetek pecsételve a váltságdíj általi felszabadulás napjára! Minden keserűség, és indulat, és harag, és lárma, és gyalázkodás legyen eltávolítva tőletek, minden rosszasággal együtt! Váljatok viszont egymáshoz jóságosakká, irgalmasokká, egymásnak kegyelmezőkké, ahogyan Isten is a Messiásban megkegyelmezett nektek.

Legyetek azért Isten utánzóí, mint *önzetlenül* szeretett gyermekek, és járjatok szeretetben, úgy, ahogyan a Messiás szeretett minket és kiszolgáltatta önmagát helyettünk, az Istennek való felajánlásként és áldozatként, édes illatozásra.

Viszont paráznság és bármiféle tisztátalanság vagy kapzsiság még csak ne is legyen említve köztetek, mint ahogyan *ez* a szentekhez illik, se szégyenletes *erkölcstelenség*, se bolond beszéd, se trágár viccelődés, melyek nem illendőek, hanem inkább a hálaadás.

Mert azt jól tudjátok, hogy egy paráznának vagy tisztátalannak vagy kapzsinak, aki bálványszolgáltató, sincs öröksége a Messiás és Isten királyságában. Senki titeket be ne csapjon üres beszédekkel, mert ezek miatt jön az Isten haragja a meggyőzhetetlen engedetlenség fiaira. Ezért ne legyetek az ő társaságuk, mert egykor sötétség voltatok, most pedig világosság az Úrban: *a* világosság gyermekeiként járjatok (mert a Szellem gyümölcse minden jóságban és igazságosságban és valóigazságban van), *ahogy alaposan* megvizsgáljátok, mi kedves az Úrnak. És ne legyen közösségetek a sötétség gyümölcstelen cselekedeteivel, hanem inkább rábizonyítóan feddjétek is meg *azokat!* Mert az általuk titokban megtörténtekeket *még* kimondani is szégyenletes! De mindezek, *ahogy* a világosság által rábizonyító feddésben részesülnek, nyilvánvalóvá válnak: mert minden, ami nyilvánvalóvá válik, *az* világosság. Emiatt mondja: „Ébredj fel, aki alszol, és támadj fel a halálból, és fel fog ragyogni neked a Messiás!”

Lássátok meg tehát, *hogy* hogyan járjatok pontosan: nem mint bölcstelenek, hanem mint bölcsek; *ahogy* áron is felszabadíjátok az alkalmas időt, mert a na-

pok *nyűgös bajlódásokkal telve* gonoszak. *Éppen* emiatt ne váljatok értelmetlenekké, hanem megértőkké *arra nézve, hogy* mi az Úr akarata.

És ne részegedjete le bortól, amiben kicsapongás van, hanem teljesedjete be szellemben: *ahogy* beszélgetek egymással pengetésekkel és dicshimnuszokkal és szellemi énekekkel; *ahogy* énekeltek és zengedeztek a ti szívetekben az Úrnak; *ahogy* hálát adtok mindenkor mindenért a mi Urunk, a Messiás Jézus nevében az Istennek és Édesapának; *ahogy* alárendelődtek egymásnak Isten *tiszteleteljes* félelmében.

Ti asszonyok, a saját férfiatoknak rendeljete alá magatokat, mint az Úrnak; mert a férfi feje az asszonymak, mint a Messiás is feje a kihívottak *összességének* – és ő *a* megmentője a Testnek. De *ahogy* a kihívottak *összessége* alá van rendelve a Messiásnak, ugyanúgy az asszonyok is az *ő* saját férfijuknak mindenben.

Ti férfiak, szeresséte *önzetlenül* a magatok asszonyát, ahogyan a Messiás is szerette a kihívottak *összességét*, és önmagát szolgáltatta ki érte, hogy azt megszentelhesse, *miután* megtisztította a víz fürdőjével az *Irányadó* kijelentésben, hogy állíthassa azt önmaga elé dicsőségesen: a kihívottak *összességét*, *amelyen* nincs folt vagy ránc, vagy bármi az ilyesmikből. Ellenkezőleg, hogy szent és kifogástalan lehessen! Ily módon tartoznak a férfiak szeretni a maguk asszonyát, mint a maguk hústestét. Aki szereti a maga asszonyát, önmagát szereti. Mert senki soha a maga hústestét *nem* gyűlölte, ellenkezőleg, táplálja és gondozza azt, ahogyan az Úr is a kihívottak *összességét*.

Mert tagjai vagyunk az *ő* Testének, az *ő* húsából és az *ő* csontjaiból. Ennek megfelelően „el fogja hagyni az ember az *ő* apját és anyját, és hozzá fog ragadni a maga feleségéhez, és lesz a kettő egy hústestté.” Ez a titok nagy: én pedig *ezt* a Messiásra és a kihívottak *összességére* mondom. Mindemellet, ti is egyenként, kiki a maga asszonyát úgy szeresse, mint önmagát, az asszony pedig *úgy szeresse* a férfit, hogy féli.

Ti gyermekek, fogadjate szót a ti szüleiteknek az Úrban, mert ez igazságos. „*Értékelve* tiszteld a te apádat és anyádat – ami az első parancsolat ígérettel –, hogy jó történjen veled, és hosszú életű leszel a földön.” És ti apák, ne ingereljete a ti gyermekeiteket, hanem gondozátok őket az Úr nevelésében és intésében.

Ti rabszolgák, fogadjate szót a hústest szerinti uraknak félelemmel és rettegéssel, a ti szívetek egyszerűségében, amint a Messiásnak: nem látszatszolgálat, mint embereknek tetszelgők, hanem mint a Messiás rabszolgái, *ahogy* megteszite az Isten akaratát lélekből, *akik* jókedvvel végeztek rabszolgamunkát az Úr-

nak és nem embereknek. *Hiszen* tudjátok, hogy ki-ki amit, esetleg akármi jót tenne, azt kapja vissza az Úrtól, akár rabszolga, akár szabad. És ti urak, ugyanazt tegyétek velük *azzal, hogy* elengeditek a fenyegetést, *hiszen* tudjátok, hogy ti magatoknak is az Ura *ott* van a mennyekben, és nála nincs személyválogatás.

Végül, testvéreim, legyetek *csodásan* megerősítve az Úrban, és az ő erejének hatalmában! Öltözzétek fel az Isten teljes vértzetét ahhoz, *hogy* képesek legyetek *kimozdíthatatlanul* megállni az ördög minden *ravasz* csábításával szemben! Mert számunkra a birkózás nem hústest és vér ellen van, hanem a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, a *jelen* korszak sötétségének világkormányzói ellen, a gonoszság szellemi *dolgai* ellen a mennyei tartományokban. Éppen emiatt kapjátok fel az Isten teljes vértzetét, hogy képesek legyetek ellenállni a gonosz napon, és *miután* mindent kidolgoztatok, *kimozdíthatatlanul* megállni.

Álljatok meg tehát *kimozdíthatatlanul, miután egyszer s mindenkorra* körülöveztétek a ti derekatokat a valóigazságban, és felöltöztétek az igazságos mivolt mellvértjét is, továbbá felsaruztátok a lábatokat a békesség Jóhírének felkészültségében, mindezekre felkaptátok a hit pajzsát, amelyben képesek lesztek a gonosz minden tüzes nyilát kioltani. A megmentés sisakját is vegyétek át, és a Szellem törét⁴ (amely Isten Iránymutató kijelentése⁵), *mint akik* minden ima és könyörgés által minden alkalmas időben szellemben imádkoztok, és erre a dologra *nézve* éberem őrködtek az összes szent körül minden kitartással és könyörgéssel.

Értem is *imádkoztatok*, hogy adassék nekem Kinyilatkoztatás az én számnak megnyitáskor bátor egyenes kiállással, *hogy* megismertethessem a titkát a Jóhírnek (amelyért láncban viselek követséget): hogy ebben bátran beszéljek *úgy*, amint nekem szólnom kell.

Hogy pedig ti is megtudjátok a felőlem *valókat, hogy* mivel foglalkozom, mindent megismerttet majd veletek Tükhikosz, a szeretett testvér és hűséges *közvetítő*-segéd az Úrban, akit éppen azért küldtem hozzátok, hogy megismerjétek a felőlünk *való dolgokat*, és felbátorítsa a ti szíveteket.

Békesség a testvéreknek, és *önzetlen* szeretet hittel, Édesapa Istentől és a Messiás Úr Jézustól! A kegyelem mindazokkal, akik *önzetlenül* szeretik a mi Urunkat, a Messiás Jézust romlatlanságban! Ámen.

4 *Törét*: A római gyalogos katona fő fegyvere a gladius nevű rettegett rövid kard volt. A 45 centiméter hosszú, kétélű, hegyes végű pengét inkább közelharcban, szúrásra használták, mint vagdalozásra.

5 *Iránymutató kijelentése*: Itt a görög *ῥήμα* (e.: „réma”) szó szerepel, ami a beszédet az aktuális kimondottsága felől közelíti meg, tehát inkább élőszó, ami elbeszélés, vezetés vagy parancs is lehet, szemben a „logossal” (gör.: *λόγος*), ami a korábban kimondott beszédnek a koncepció felőli oldalát közelíti meg, és ebben a fordításban *Kinyilatkoztatásnak* fordítjuk (Jézusban ez a logosz Kinyilatkoztatás lett testté).